

nar. Sklenjeno, storjeno! Julika podolži svojega dobrotnika in pridnega gospodarja za očeta, pride z njim pred ptujsko sodnijo, ker ta dokaže svojo tozadevno nedolžnost in gre popolnoma oproščen domov! Julijana pa nakoplje si pri tej priliki na svojo dušo prisego, pri kateri je zvala vsegamogočnega večnega Boga kod pričo! Cela stvar je imela vsled ugovora državnega pravnika v Mariboru posledice in je bila dne 23. decembra p. l. obsojena Julijana v dvemesečno težko ječo, pojestreno vsakih 14 dni s postom. Pa nič ne škodi! Sedaj je že tam, kamor jo je obsodila višja sodnija. Tam si vendar enkrat premisli, kaj je prisega, kdo je oče in kako se po nepotrebnem meče blato po takih ljudeh, ki so ji izkazali zgolj — dobroto! — Gospod urednik! Zahvaljujem Vas, da ste sprejeli ta-le dopis, katerega Vam je doposlal v svarilo naše Leskovške klerikalne mladine naprednjak.

Prošnja.

Huda je zima, sneg in mraz vladata! Ne pozabite v teh težkih časih nedolžne živali, ki hudo trpi. Mislite na



ki nima ne hrane, ne toplote. Potresajte ji zrnja! Po leti vam stoterokrat povrne!

Nekaj razgovora.

(Za vse, posebno pa za Dravsko dolino.)

Naša dravska dolina bi se dala v gospodarskem oziru bolj izrabiti, kakor se to dosedaj zgodi. Dandanes mora pač vsakdo priznati, da svet napreduje in da dirjajo dežele in države in pokrajine in občine vedno naprej, v vedni konkurenci naprej. Zaspanci in dolgočasneži seveda ne dosežejo ničesar. Do zmage in do boljše bodočnosti pridejo le tisti, ki znajo oči odprte držati. Stara govornica pravi, da gre enkrat mimo vsacega človeka sreča; takrat jo je treba zagrabiti... Svet napreduje! To vidimo danes tudi že na kmetih, kjer so se stare, nekdanje razmere najdale obdržale. Danes že opazujemo vse drugo, umstveno gospodarsko delo, vidimo med kmeti gospodarske knjige in kmetijske časopise, vidimo tu in tam poljedelske mašine, — z eno besedo: napredek v delu, napredek v setvi in žetvi! Svoj čas so bili naši pradedje veliki nasprotniki zgradbe novih železnic. Rekli so, da železnice ne potrebujejo, da imajo dobre konje in vozove, da je škoda tiste zemlje, ki bi se porabila za nove proge, da so železnice nevarne in grešne novotarje itd. Vse to so rekli naši pradedje in kimali z glavami. V drugih krajih zopet so bili pametnejši ljudje, ki so rekli: pa naj se železnica tukaj na naši zemlji gradi. In danes? Tam, kjer se je železnica gradila, zrasla je vrednost zemlje, tam je veliko večji skupiček za kmetijske pridelke, tam napreduje gospodarstvo v vsakem oziru, tam ni visokih stroškov za vožnjo, tam se razvija industrija, ki daje zaslužka in pusti denarja v deželi. Tam pa, kjer so nasprotniki „novotarj“ kimali z glavami, zaostal je vsak razvitek, tam ni napredka, tam stojijo stoletni gozdovi, ki se ne morejo podirati, kjer je vožnja predraga, tam živi kmet na svoji grudi kakor berač ob cesti. Vprašamo: ali ni to res? ali nimamo prav? Mi gotovo nismo prijatelji vsake nove vpeljave, ker dobro vemo, da je tudi na tem polju mnogo plevela. Mi se ne navdušujemo za vsako stvar samo zaradi tega, ker je nova. Treba je tudi tukaj slamo od zrnja ločiti. Ali kar je med novimi vpeljavami dobrega in koristnega, to pozdravljamo z veseljem in za to se navdušujemo ter to tudi ljudstvu priporočamo. Kratkoviden v gospodarskih zadevah ne sme biti človek. Kajti drugače si koplje sam sebi grob... O vsem tem hočemo v teh člankih po domače in polagoma razpravljati. Mi hočemo namreč zlasti o nekaterih zadevah govoriti, ki so po našem mnenju važnega gospodarskega pomena za ptujski okraj, v prvi vrsti za dravsko dolino. Ne maramo, da bi vsak čitatelj kar z obema rokama naše nazore in naše mnenje podpisal. Ne, prav veselilo bi nas,

ako bi se tudi posamezni posestniki k besedi oglašili in v „Štajercu“ svoje lastno mnenje povedali ter brezobzirno zastopali. Kajti to smo že od nekad povdarjali, da pozna kmet svoje razmere najbolj sam. Kmet v najbolje, kje ga čevlji žuli... Toliko smo hoteli kot uvod za danes povedati. Prihodnjic pa preidemo k stvari sami.

(Naprej prihodnjic!)

Nova ministra.

V tretjo Bienerthovo vlado vstopila sta tudi dva nova moža, katerih sliki prinašamo danes. Prvi je Adalbert



Adalbert Freih. v. Widmann,
n. neue österr. Ackerbau-Minister



Karl Marek,
Minister für öffentl. Arbeiten

pl. Widmann, ki je imenovan za novega poljedelskega ministra. Drugi pa je minister za javna dela Karl Marek.

Novice.

Polom v Ljubljani. Grozni polom prvaških posojilnic že kaže svoje posledice. Te dni so v Ljubljani svinjskega trgovca Elijo Predovič za razmeroma malo svoto zarubili. Predovič so imeli doslej splošno za milijonerja. Bil je eden voditeljev in glavnih priganjačev Hribarjeve stranke. Na njegovem posestvu je več kot en milijon kron denarja vknjiženih. Najbolj važno pa je, da je ta svinjski trgovec glavni akcionar tiste prvaške „Glavne posojilnice“, katero so zdaj likvidirali. Predovič ima namreč za 2.000 K deležev in jamči tedaj za osmi del vsega posojilničnega dolga. Ker je zdaj že sam na boben prišel, seveda to jamstvo ni nič vredno in bodejo morali drugi za tega poštenjaka plačavati. Ako pride Predovič v konkurz, kar je zdaj vse-kakor pričakovati, potem mora tudi „Glavna posojilnica“ v konkurz stopiti. In gorje upnikom! Med upniki se nahaja poleg drugih zavodov tudi ljubljanska „kreditna banka“... Pač žalostno, kakšni konec jemljejo prvaška denarna podjetja, ki jih je ustanovila nezmožnost in prevzetnost zapeljivcev slovenskega ljudstva!

Švindl! Pozor! Kakor razni drugi listi, objavili smo tudi mi v zadnjih številkah plačani inzerat firme „Metropole Hungaria A. Hackenberg, Budapesta“. Inzerat je kazal veksirno sliko in obljubovalo se je v njem tistemu, ki reši to uganko, ne vemo kaj že vse. Zdaj dobimo od raznih strani pisma, v katerih se ljudje pritožujejo, da so uganko rešili, da so svoto 170 K na dotično firmo poslali, da pa

ali sploh nobenega odgovora, ali pa kakšno nič je bilo vredno stvar za svoj denar dobijo. Dotičniga zdej firma je torej sleparska in njenogo od inzerat navadni švindl. Opozorjamšops inzerat javnosti na to goljufijo! Sicer pa smo že skupaj večkrat omenili, da mi za inzerate napram oblejo iz činstvu ne moremo nobene odgovornosti prevzeti! Mi — kakor tudi vsak drugi list! — sprejema s trmamo ravno inzerate, od katerih list v velikopsa v meri živi; ali mi vendar ne moremo pri vsam se š kemu inzeratu poizvedovati, ali je dotičnik poi in koštenjak ali lump. Čitatelji morajo biti torej — zd sami toliko izvežbani, da ločijo inzerate pošteni; Šegu in one falotovskih firm. Kadar izvem o kakšni Deže slepariji v inzeratih, seveda nastopimo protopojeski temu. Ali več se od nas ne more zahtevati. Mnišnica smo torej, to mora vsak pametni človek priznati ima v nedolžni na slepariji omenjene madjarsko-juda veddovske firme, katere goljufivi inzerat seveda netine bodemo več objavili. Toliko o tej stvari! — lovit.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Plojeva „Sloga“ je zakotni listič, ki je gati. 2 vsei svoji ljubljanski poulični predrznosti vendarlni c grozovito smešen. Pomena seveda nima nobeveda, n nega, kajti list je brez vsake stranke in za umira njim ne stoji nikogar. Tudi čitateljev in naročrodnja nikov ima tako malo, da imajo gotovo prostora ti in dovolj v postranski sobi ptujskega „narodnegodno, doma“. List ima le en namen in en cilj: hofstora rata Ploja, pardon, senatnega predsednika Plojati svone mara danes noben drugi časopis hvaliti; zaba en pa je ustanovil s svojim denarjem „Sloga“, v Nev katero pisari po največ v stare čase zaljubljeni tudi fajmošter Šegula ter nekaj fantkov, ki si nam“. 2 drug način ne morejo kruha služiti. „Sloga“ jekega torej tisto za hofrata Ploja, kar je reklama za plan židovskega trgovca in kar je za cirkus tisti batolišk jaco, ki pred vratni vpije „Nur herrrrrrrein, tolišk spaziert“... Vse to je splošno znano. No, Plojako je dajal in dajal denar za ta smešni listič, ki Fa mu je pač bolj v sramoto nego v čast. Ali o n vsaka stvar ima svoj konec. Ploj se je pričelmoštske za ušesmi praskati. Njegovi prijatelji so siceretske Ploju ploskali, ali cvenka niso dajali. Ploju je tam bilo pa tudi žal za drobiž, ki bi ga lahko nammi. 2 drug način porabil. Lista pa tudi noče opustiti ročit Kaj torej storiti? No, slavna „uprava“ „Sloge“ je se je vsedla in je spisala nebroj drobnih pisem, ad te v katerih je točila solze kar na litre in v imenu ga č vseh svetnikov s krvavo glavo prosjajala tertalni fehtarila za podpore. Povsod je fehtala, pravtpnik povsod, pri liberalcih, pri klerikalcih, pri naž k prednjakih, ja celo pri Nemcih. Ako bi to vseit ka ne bilo tako grozno smešno, rekli bi, da je oča ne vagabundovsko fehtanje naravnost škandalnosr in da je Ploj podoben razcapanemu „vandrovca“ adke ki pobira po vaših mile darove... Ako potrebuje Ploj res hvalospcev v tiskani obliki, poibaru tem naj si za sto vragov sam svoj „list“ plačuje. Druge ljudi pa naj pusti s tem beračenjem prioznic miru! Sicer je pa gotovo, da jetični „Slogi“ jlico, tudi to ne bode pomagalo. Par ljudi je bilo in morda tako neumnih, da so vrgli par kronicribit Ploju v klobuk. Ali nafehtana svota pač ne neša bode nepotrebno „Sloga“ pri življenju obdržala je „Sloga“ naj svojo obliko devetkrat spremenil, — je je pomagalo ji pač ne bode. „Narodni dnevnik“ i ho ji je zapustil pot za seboj in smrti zvonček rel ji bode kmalu zapel. G. senatni predsednik, i na čimpreje vstavite izhajanje „Sloge“, temmanjskali dolga bode v tiskarni in tempreje bode Vašil s politični blamaži konec!

Šegula v luknji. Jermerar Šegula v Ptuj se pač krvavo keša, da je sedel na prvaške li-ava manice. Mislil je pač, da mu je treba le dr-ahke Jurtelovega prijateljstva in vse bo dobro. Ali e-le Šegula, Šegula, prvaki imajo ljubezen le toliko nora bode šel zdaj Jurtela za-te ričet jesti? Ne, redi Jurtela se bode s pohanimi piščanci mastil, ti puri pa se bodeš na trdem ležišču postil... Jermerar Šegula je namreč pri ljudskemu štetju kov pr misarja ozmerjal in skozi vrata pahnil. Vpil je, spad da ne zna nemškega, da ga mestni urad nič ne naro briga itd. Preteklo soboto se je imel zaradi vašk tega pred sodnijo zagovarjati. In glejte, jermez nj nar je postal tako majhen, tako ponižen, da bi kaže kar iz roke jedel. Tudi nemškega se je v teh luči. pa dneih prav hitro naučil; kdo bi mislil, da zdaj ima tako brihtno glavico! Pred sodnijo je go sta voril namreč izključno nemško in od zatajenih gg-